

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **T. B.**
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát města Kladna**
sídlem náměstí Starosty Pavla 44, 272 01 Kladno

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti žalobkyně z 25. 7. 2022

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou dodanou do datové schránky soudu dne 28. 4. 2025 domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat *písemné sdělení k možnosti umístění trvalého oplocení po obvodu pozemku X k. ú. X*. Žalobkyně uvedla, že předmětem žaloby je vydání vyjádření žalovaného k možnosti oplocení výše uvedeného pozemku, o které žádá od roku 2022 na výzvu žalovaného. Popsala, že dne 7. 6. 2022 jí žalovaný e-mailem sdělil, že kladné závazné stanovisko orgánu státní památkové péče ji neopravňuje k provedení oplocení. Žalobkyně s tím nesouhlasila, neboť se domnívala, že k umístění oplocení není třeba stavební povolení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

ani ohlášení. Dne 25. 7. 2022 podala žádost o vyjádření k umístění trvalého oplocení po obvodu svého pozemku vedenou pod sp. zn. OV/3048/22-3, k níž doložila zakreslení v katastrální mapě s technickým popisem záměru a souhlasné stanovisko orgánu památkové péče. Dle žalobkyně umístění oplocení odpovídalo památkové péči i územnímu plánu. Žalovaný namísto *souhlasného sdělení* žalobkyni zaslal odpověď s požadavky na doplnění dokumentace a pokyny k zaplacení správního poplatku. Žalobkyně vyžadovaný správní poplatek uhradila v důvěře, že oplocení bude povoleno. Dne 29. 9. 2022 obdržela sdělení, že až budou dodána závazná stanoviska dotčených orgánů, bude oplocení povoleno. Po dodání závazných stanovisek však začala vedoucí odboru výstavby tvrdit, že pozemek je nezastavitelný. Žalobkyně se domnívá, že k žádosti dodala potřebné dokumenty a její pozemek je zastavitelný. Jednání o oplocení bylo prodlouženo tvrzením, že oplocení bude povoleno po změně územního plánu, což se nestalo. Poslední jednání proběhlo na konci roku 2024, kdy vedoucí odboru výstavby žalobkyni sdělila, ať si pozemek oplotí, ale odmítla se vyjádřit písemně. Žalobkyně má obavu, že ústní souhlasné vyjádření může být v budoucnu popřeno. Žalobkyně uzavřela, že dne 25. 7. 2022 podala žádost o vyjádření k možnosti umístění trvalého oplocení po obvodu svého pozemku vedenou u žalovaného pod sp. zn. OV/3048/22-3 a doložila potřebné dokumenty, aby žalovaný mohl rozhodnout, zda je možné trvalé oplocení umístit. Na základě výše uvedeného žalobkyně žádala, aby soud uložil žalovanému *povinnost vydat písemné sdělení k možnosti umístění trvalého oplocení po obvodu pozemku X k. ú. V.*

2. K výzvě soudu žalobkyně podáním ze dne 5. 5. 2025 upřesnila, že se domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o její žádosti ze dne 25. 7. 2022 (územní souhlas nebo jiné rozhodnutí ve věci umístění oplocení), nikoli pouze poskytnutí územně plánovací informace.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby byla žaloba odmítnuta. Dle žalovaného je žaloba nepřijatelná podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s., neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Ze správního spisu dle žalovaného vyplývá, že reagoval na žádost žalobkyně o vyjádření i další následné žádosti. Správní řízení týkající se stavby oplocení zahájené dne 30. 12. 2022 bylo zastaveno dne 5. 6. 2023 pro nedoložení podkladů žalobkyní ve stanovené lhůtě. Jelikož žalobkyně nepodala opravný prostředek, nabylo rozhodnutí právní moci. Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) se věcí zabýval na základě podnětu žalobkyně na ochranu proti nečinnosti a neshledal v postupu žalovaného žádná pochybení, o čemž vyrozuměl účastníky sdělením z 8. 4. 2025. Žalovaný poukázal na to, že podmínkou řízení o žalobě proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. je bezvýsledné vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti před správním orgánem, a na jednoletou lhůtu pro podání žaloby, která běží ode dne, kdy podle zvláštního zákona mělo být rozhodnutí nebo osvědčení vydáno.
4. Žalobkyně v replice argumentovala, že před podáním žaloby řádně vyčerpala opravné prostředky, neboť podala ke krajskému úřadu podnět k přijetí opatření proti nečinnosti. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že měla podat opravný prostředek proti rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti ze dne 30. 12. 2022. Tuto žádost podala proto, aby žalovaný nemohl naříditi odstranění mobilního vnitřního oplocení, které povolil bez uvedení data dočasnosti. Žádost se netýkala trvalého oplocení po obvodu pozemku, o jehož umístění se jednalo souběžně. Toho si byl žalovaný vědom, neboť sám v rozhodnutí o zahájení řízení upozornil, že se doložená stanoviska týkají pevného oplocení po obvodu pozemku, nikoli Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

vnitřního mobilního oplocení. To žalobkyně uznala a novou dokumentaci na vnitřní oplocení neobstarávala a se zastavením řízení souhlasila. Jednání o obvodovém oplocení pozemku pokračovalo osobně a telefonicky a bylo i ústně povoleno, žalobkyně nyní požaduje jeho povolení v písemné formě. Žalobkyně netvrdila, že žalovaný nereaguje, ale že nereaguje odpovídajícím způsobem a odmítá k žádosti žalobkyně z 25. 7. 2022 vydat písemné rozhodnutí ve věci umístění oplocení, v čemž žalobkyně spatřuje jeho nečinnost.

Podstatný obsah správního spisu

5. Dne 7. 6. 2022 vedoucí odboru výstavby žalovaného e-mailem žalobkyni informovala, že závazné stanovisko na úseku státní památkové péče čj. OV/18/22-5/BN není opatřením stavebního úřadu, na jehož základě lze stavbu provést. Jde o vyjádření dotčeného orgánu, povolení oplocení vydává obecný stavební úřad.
6. Žalobkyně dne 8. 6. 2022 požádala žalovaného o vyjádření ke stavbě dočasného mobilního plotu z pletiva do 2 m výšky umístěného do přenosných betonových panelů na pozemku p. č. X dále než 2 m od okolních pozemků s tím, že o vyjádření žádá pro účely územního souhlasu. Uvedla, že hodlá pozemek o prázdninách využívat jako rekreační zahradu. O umístění pevného plotu bude žádat dodatečně.
7. Orgán územního plánování ve vyjádření z 12. 7. 2022, čj. OAÚR/1133/22, k záměru oplocení dle žádosti z 8. 6. 2022 uvedl, že pozemek je součástí plochy s funkčním využitím OH – občanské vybavení – hřbitovy, a popsal hlavní, přípustné, podmíněně přípustné a nepřípustné využití pro tuto funkční plochu. Uzavřel, že z pohledu orgánu územního plánování je možné provést dočasné mobilní oplocení, pro trvalé oplocení je třeba splnit podmínku funkčního využití podle platného územního plánu.
8. Žalovaný dne 14. 7. 2022 sdělil žalobkyni, že stavba mobilního oplocení z pletiva o výšce 2 m osazeného do přenosných betonových panelů na pozemku p. č. X ve vzdálenosti dále než 2 m od hranice s okolními pozemky nevyžaduje povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Povolení trvalého oplocení není možné, jelikož záměr s využitím pozemku jako rekreační zahrady, která bude oplocena, není v souladu s platným územním plánem, neboť pozemek je zařazen do funkční plochy využitím OH – občanské vybavení – hřbitovy. Žalovaný odkázal na vyjádření orgánu územního plánování z 12. 7. 2022.
9. Dne 25. 7. 2022 žalobkyně podala u žalovaného podání označené jako *žádost o vyjádření*. Uvedla, že *žádá o vyjádření ke stavbě* na pozemku p. č. X v k. ú. X, s tím, že *vyjádření je požadováno pro následující účel: Vydání územního souhlasu ke zbudování pietního místa – oplocené vzpomínkové meditační zahrady (oplocení)*. Dále uvedla, že *žádá o udělení územního souhlasu k vybudování pietního místa, oplocené vzpomínkové meditační zahrady a zároveň místa pro technické zázemí pro spolek Tvrziště V*. Oplocení bude z pletiva do výšky 2 m. Žalobkyně uvedla důvody, pro které chce zřídit oplocenou vzpomínkovou meditační zahradu. Doložila výpis z katastru nemovitostí, náčrt umístění oplocení na podkladu katastrální mapy na hranici pozemku s popisem, že oplocení s výškou pletiva do 2 m bude umístěno 5 až 10 cm od hranice se sousedními pozemky (na jednom z náčrtů je potvrzeno jeho převzetí kaplanem Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Kladno J. P.), souhlasné závazné stanovisko orgánu státní památkové péče Magistrátu města Kladna ze dne 28. 2. 2022, čj. OV/18/22-5/BN, situační plán z roku 1908, dopis spolku Tvrziště V. ze dne 24. 7. 2022 s prosbou o možnost zřízení technického zázemí pro schůzky a brigády pořádané spolkem a snímky lokality.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

10. Na podání žalobkyně ze dne 25. 7. 2022 reagoval žalovaný sdělením ze dne 23. 8. 2022, čj. OV/3048/22-3/Šme, sp. zn. Výst./3048/22/Šme/330 (dále jen „sdělení z 23. 8. 2022“). Žalovaný žalobkyni sdělil, že z žádosti o vyjádření k udělení územního souhlasu k vybudování pietního místa, oplocené vzpomínkové meditační zahrady a místa pro technické zázemí není zřejmý přesný stavební záměr, a proto žalovaný popíše požadavky pouze obecně. Žalovaný uvedl, že pokud stavební záměr vyžaduje územní souhlas, žadatel předloží 1. žádost o územní souhlas na formuláři dle přílohy č. 7 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), přičemž obsahové náležitosti žádosti jsou uvedeny v § 15 a § 15a této vyhlášky, 2. dvě paré dokumentace vypracované v souladu s § 96 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), která bude splňovat obsahové náležitosti uvedené v § 15 a § 15a vyhlášky č. 503/2006 Sb., 3. podpis vlastníků sousedních nemovitostí vyznačených v situačním výkresu dle § 96 odst. 3 stavebního zákona, 4. souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů (oddělení architektury, územního plánování a rozvoje města, odboru životního prostředí a odboru výstavby – památkové péče žalovaného), 5. doklad o zaplacení správního poplatku.
11. V podání ze dne 26. 8. 2022 žalobkyně žalovanému (stavebnímu úřadu) sdělila, že stavebním záměrem je již *několik měsíců probírané* oplocení, které dle názoru žalobkyně nevyžaduje územní souhlas. Uvedla, že v přílohách vše doložila a žádala, aby se žalovaný *vyjádřil ke stavbě* oplocení za účelem ohrazení rodinného pietního místa a ochrany pozemku p. č. X, který je neustále ničen, a opět doložila náskres umístění oplocení.
12. Dne 21. 9. 2022 žalovaný ve vyjádření, které bylo žalobkyni doručeno 29. 9. 2022, popsal, že dne 8. 6. 2022 obdržel žádost o vyjádření ke stavbě oplocení, k níž se vyjádřil sdělením z 14. 7. 2022. Dne 25. 7. 2022 žalovaný obdržel žádost o vyjádření k udělení územního souhlasu k vybudování pietního místa, oplocené vzpomínkové meditační zahrady a zároveň místa pro technické zázemí pro spolek Tvrziště V. Z žádosti a příloh nebyl zřejmý přesný stavební záměr. Doplnil, že například nebylo jasné, zda bude proveden vstup/vjezd na pozemek, jak bude oplocení vypadat z pohledu, ani zda se v případě technického zázemí mělo jednat o stavbu. Jaké požadavky je třeba splnit k posouzení žádosti o povolení stavebního záměru, žalovaný žalobkyni vysvětlil ve sdělení z 23. 8. 2022. Žalovaný uzavřel, že pokud má žalobkyně v úmyslu provést nějaký stavební záměr na pozemku p. č. X, musí splnit požadavky vyplývající ze stavebního zákona tak, jak byly uvedeny ve sdělení z 23. 8. 2022. Stavební úřad poté na základě předložených souhlasných závazných stanovisek dotčených orgánů záměr odsouhlasí. Upozornil, že soulad záměru s územním plánem posuzuje orgán územního plánování, jímž je oddělení architektury, územního plánování a rozvoje města, nikoli odbor výstavby.
13. Dne 29. 9. 2022 žalobkyně sdělila žalovanému, že dodá požadovanou dokumentaci a závazná stanoviska.
14. Dne 10. 10. 2022 žalobkyně žalovanému sdělila, že *žádá o bezodkladné vyjádření ke stavbě oplocení*, které nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Ohledně případné stavby přístřešku bude žádat později. Uvedla, že jí dosud nebyla vydána závazná stanoviska orgánem územního plánování a odborem životního prostředí. Předložila výkres oplocení a doklad o zaplacení správního poplatku. Dodala, že si zkusí dojít pro *rozhodnutí o*

oplocení osobně, a pokud bude neúspěšná, bude šikanu magistrátu řešit jinde, vedoucí odboru výstavby jí dle než 4 měsíce brání v ochraně pozemku, na kterou má právo.

15. Ve sdělení ze dne 31. 10. 2022, které bylo doručeno žalobkyni 10. 11. 2022, žalovaný uvedl, že 10. 10. 2022 obdržel opakovanou žádost o vyjádření ke stavbě oplocení, na kterou odpověděl sdělením z 23. 8. 2022, v němž podrobně popsal, jaké požadavky plynoucí ze stavebního zákona je třeba splnit k posouzení podané žádosti. Pokud žadatel splní všechny uvedené požadavky, stavební úřad žádosti vyhoví a povolení oplocení vydá. Doplnil, že požadavky byly žalobkyni vysvětleny také osobně dne 13. 10. 2022.
16. Dne 30. 12. 2022 žalobkyně podala oznámení záměru oplocení na pozemku p. č. X podle § 96 stavebního zákona na předepsaném formuláři. Uvedla, že záměrem je umístění trvalého oplocení do 2 m výšky ve vzdálenosti 2 m od hranice pozemku, plotová pole budou vsazena do betonových patek, nebudou zasahovat do terénu. Žalobkyně současně uvedla, že *bude žádat* o oplocení celého pozemku po získání potřebných vyjádření s tím, že získání některých potvrzení bude pravděpodobně časově náročné. K žádosti předložila závazné stanovisko orgánu územního plánování ze dne 11. 10. 2022 s výkresovou dokumentací oplocení na hranici pozemku se zahlobenými sloupky, závazné stanovisko orgánu státní památkové péče ze dne 28. 2. 2022 a výkres umístění oplocení ve vzdálenosti 2 m od hranice pozemku.
17. Dne 18. 1. 2023 se ke stavbě oplocení na hranici pozemku vyjádřil Magistrát města Kladna, odbor životního prostředí.
18. Dne 29. 1. 2023 žalovaný usnesením podle § 96 odst. 5 stavebního zákona rozhodl, že záměr oplocení oznámený 30. 12. 2022 projedná v územním řízení, a současně vyzval žalobkyni k doplnění oznámení záměru do 30. 4. 2023, konkrétně k předložení dokumentace stavby, doplnění stanovisek dotčených správních orgánů a vyjádření vlastníků technické a dopravní infrastruktury. Žalovaný z předloženého závazného stanoviska orgánu územního plánování z 11. 10. 2022 dovodil, že záměr je umisťován v nezastavitelném území, a proto není možné vydat územní souhlas, ale je třeba vést územní řízení. V odůvodnění dále uvedl, že popis záměru v oznámení z 30. 12. 2022 je nejednoznačný a dokumentace nedostatečná.
19. Dne 5. 6. 2023 žalovaný usnesením zastavil územní řízení o žádosti ze dne 30. 12. 2022 podle § 66 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Důvodem bylo, že žalobkyně nedoložila dokumentaci pro územní řízení, závazná stanoviska dotčených správních orgánů a vyjádření vlastníků dopravní a technické infrastruktury.
20. Dne 9. 1. 2025 žalobkyně požádala krajský úřad o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Jako předmět nečinnosti uvedla věc OV/3048/22-3. Žalovaného považuje za nečinného od 18. 1. 2023, kdy od žalobkyně obdržel vyjádření orgánu ochrany životního prostředí. Žalobkyně uvedla, že 8. 6. 2022 žádala o dočasné umístění mobilního oplocení, což žalovaný vyřídil kladně. Dne 25. 7. 2022 pod sp. zn. OV/3048/22-3 žádala o trvalé oplocení a tato žádost nebyla dořešena. Dne 30. 12. 2022 pod sp. zn. OV 5/23-3 žádala o zrušení dočasnosti umístěného mobilního oplocení a toto řízení bylo skončeno.
21. Dne 8. 4. 2025 krajský úřad sdělil žalobkyni, že neshledal důvod k přijetí opatření proti nečinnosti. Žádost o vyjádření ke stavbě oplocení ze dne 25. 7. 2022 byla vyřízena sdělením z 23. 8. 2022. Na základě oznámení záměru stavby oplocení ze dne 30. 12. 2022 stavební úřad

rozhodl o provedení územního řízení, které bylo zastaveno usnesením ze dne 5. 6. 2023, které nabylo právní moci dne 24. 6. 2023.

22. Dne 6. 5. 2025 krajský úřad sdělil žalobkyni, že její žádost o vyjádření ke stavbě oplocení ze dne 25. 7. 2022 nebyla oznámením záměru ve smyslu § 96 odst. 3 stavebního zákona. K tomu žalovaný poukázal na znění podání žalobkyně, v němž žádala o vyjádření k oplocení, a na § 15 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., podle něhož se oznámení záměru podává na formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 7 této vyhlášky. Potvrzuje to i oznámení záměru ze dne 30. 12. 2022, ve kterém žalobkyně uvedla, že o oplocení celého pozemku bude teprve žádat. Žalovaný k této žádosti zaslal žalobkyni sdělení z 23. 8. 2022, nebyl tedy nečinný. Doplnil, že pokud žalobkyně požaduje vydání předběžné informace ve smyslu § 174 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon 2021“), může se s takovou žádostí na předepsaném formuláři na žalovaného obrátit.

Posouzení žaloby

23. Soud ověřil, že žaloba je podána včas a že je věcně i místně příslušným soudem k projednání nečinnostní žaloby ve smyslu § 79 s. ř. s. Soud rozhodl ve věci samé bez nařízení ústního jednání, neboť s tímto postupem účastníci řízení souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
24. Soud úvodem připomíná, že územní souhlas podle § 96 stavebního zákona je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, čj. 1 As 436/2017-43, č. 3931/2019 Sb. NSS), a ochrany proti nečinnosti správního orgánu navazující na oznámení záměru se tedy lze domáhat žalobou ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s.
25. Soud se neztotožnil s námitkou žalovaného, že žalobkyně před podáním žaloby nevyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti, které měla k dispozici uvnitř veřejné správy, a nesplnila tedy podmínku podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně se před podáním žaloby obrátila na krajský úřad coby nadřízený orgán žalovaného s žádostí o uplatnění ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu ve vztahu k žádosti ze dne 25. 7. 2022. Žalovaný žalobkyni sdělil, že neshledal důvod k přijetí opatření proti nečinnosti. Žalobkyně tak řádně vyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti a žaloba je přípustná.
26. Soud dodává, že žalovaným zmíněné ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. na projednávanou žalobu, kterou se žalobkyně domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, nedopadá, neboť upravuje důvody nepřijatelnosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Žalobkyně se však nyní podanou žalobou nedomáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2023. Podstatou žalobních tvrzení je, že žalovaný je dle žalobkyně nečinný, neboť nerozhodl o její žádosti (oznámení záměru) z 25. 7. 2022. To, zda je žalovaný nečinný, je již otázkou věcného posouzení žaloby.
27. Žalovaný dále poukázal na lhůtu pro podání žaloby. Žalobkyně spatřuje nečinnost v tom, že žalovaný na základě jejího podání z 25. 7. 2022 nevydal územní souhlas ani jiné rozhodnutí.
28. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. *žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*

29. Podle § 96 odst. 4 věty první stavebního zákona *je-li oznámení záměru úplné a je-li záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 90, vydá stavební úřad územní souhlas do 30 dnů ode dne podání oznámení.*
30. Stavební zákon výslovně stanovil stavebnímu úřadu lhůtu pouze pro vydání územního souhlasu při splnění zákonem stanovených podmínek, nikoli obecnou lhůtu pro ukončení postupu navazujícího na oznámení záměru. Na oznámení záměru mohou navazovat i jiná rozhodnutí, například usnesení o provedení územního řízení či usnesení o odložení věci (§ 96 odst. 5 a 6 stavebního zákona). Oznámením záměru není zahájeno správní řízení, lhůty stanovené v § 71 správního řádu se na postup navazující na oznámení záměru neuplatní. Použije se pouze obecná zásada upravená v § 6 odst. 1 správního řádu, podle níž správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů a úkony činí v zákonem stanovené, případně přiměřené lhůtě, neboť stavební zákon zde neobsahuje zvláštní úpravu (§ 1 odst. 2 správního řádu, § 192 odst. 1 stavebního zákona). Nejvyšší správní soud vyložil, že od neurčitě stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí nelze odvíjet lhůtu k podání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Nestanoví-li zákon jinou než neurčitou lhůtu, počítá se lhůta pro podání nečinnostní žaloby od posledního procesního úkonu ve věci (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, čj. 2 Afs 79/2015-36, body 16 a 17, či ze dne 12. 1. 2024, čj. 10 Afs 101/2023-56, bod 15). Takovým úkonem, tj. úkonem, který zakládá běh jednorocní lhůty pro podání nečinnostní žaloby, je i vyřízení žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti nadřízeným správním orgánem, a to i v případě, kdy původní lhůta již uplynula (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, čj. 2 Afs 167/2018-38, bod 85, a v něm citovaná rozhodnutí).
31. Žalobkyně spatřuje nečinnost žalovaného v tom, že na základě její žádosti ze dne 25. 7. 2022 nevydal územní souhlas ani jiné rozhodnutí.
32. Soud však dospěl k závěru, že žalovanému nelze vytýkat, že podání žalobkyně ze dne 25. 7. 2022 nevyhodnotil jako oznámení záměru ve smyslu § 96 stavebního zákona, na jehož základě by mu vznikla povinnost vydat územní souhlas, případně jiné rozhodnutí uvedené v § 96 stavebního zákona.
33. Z podání žalobkyně ze dne 25. 7. 2022 nebylo zřejmé, čeho se žalobkyně přesně domáhá, zejména zda požaduje pouze předběžnou informaci o podmínkách vydání územního souhlasu nahrazujícího územní rozhodnutí (případně jen určité neformální vyjádření stavebního úřadu k popsání stavebního záměru), nebo zda se mělo jednat o oznámení záměru podle § 96 stavebního zákona. Ačkoli žalobkyně v textu podání uvedla, že žádá *o udělení územního souhlasu k vybudování pietního místa, oplocené vzpomínkové meditační zahrady* a nespécifikovaného místa *pro technické zázemí*, současně v souladu s označením podání jako *žádosti o vyjádření* uvedla, že žádá žalovaného *o vyjádření k záměru zbudování pietního místa – oplocené vzpomínkové meditační zahrady za účelem vydání územního souhlasu*, což nasvědčuje spíše žádosti o informaci pro účely pozdějšího zpracování žádosti o vydání územního souhlasu pro oplocení sporného pozemku včetně projektové dokumentace, nikoli žádosti o vydání územního souhlasu nahrazujícího územní rozhodnutí pro umístění konkrétního záměru. Z obsahu podání tedy nebylo zcela zřejmé, jakého stavebního záměru se přesně týká ani co (jaký úkon žalovaného) žalobkyně žádá. Za této situace bylo namístě, aby žalovaný žalobkyni podle § 37 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 154 správního řádu vyzval k odstranění vad podání a vyjasnil, čeho se míní domáhat. Žalovaný si vyložil podání jedním z možných způsobů jako žádost o vyjádření a v obecné rovině žalobkyni

informoval o náležitostech žádosti o územní souhlas a o tom, jaké podmínky je třeba splnit, pokud hodlá oznámit záměr podléhající územnímu souhlasu. Mimo jiné žalobkyni upozornil, že oznámení záměru se podává na formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 7 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., je třeba připojit dokumentaci, závazná stanoviska dotčených orgánů a souhlasy sousedních vlastníků.

34. Nicméně ani z dalších podání žalobkyně neplyne, že by její podání z 25. 7. 2022 bylo žádostí o územní souhlas dle § 96 stavebního zákona. Žalobkyně po poučení, kterého se jí dostalo, znovu pouze uvedla, že žádá o *vyjádření* ke stavbě oplocení, a následně na předepsaném formuláři oznámila záměr oplocení 2 m od hranice pozemku s tím, že o oplocení po obvodu *bude žádat* až v budoucnu a čeká na vyjádření „KR-S“. Byť tedy žalovaný žalobkyni řádně nevyzval k odstranění vad podání ze dne 25. 7. 2022 stran vyjasnění, čeho se jím domáhala, bylo i bez této výzvy v tento moment z dalších žalobkyniných podání již dovoditelné minimálně tolik, že se o žádost o územní souhlas nejednalo. I s přihlédnutím k dalším podáním žalobkyně tak nelze žalovanému vytknout, že podání žalobkyně z 25. 7. 2022 (na rozdíl od žádosti z 30. 12. 2022) nevyhodnotil jako žádost o územní souhlas, na jejímž základě byl povinen vydat územní souhlas nebo jiné rozhodnutí dle § 96 stavebního zákona. Ostatně ani z žaloby nebylo soudu zcela zřejmé, čeho přesně se žalobkyně mínila po žalovaném domáhat.
35. Má-li žalobkyně pochybnosti o tom, zda je konkrétní záměr oplocení jejího pozemku drobnou stavbou nevyžadující povolení stavebního úřadu dle § 171 stavebního zákona 2021 a odst. 1 písm. a) bodu 5 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, případně zda je v souladu s platnou územně plánovací dokumentací, může požádat žalovaného o předběžnou informaci postupem podle § 174 tohoto zákona, jak byla upozorněna též krajským úřadem.

Závěr a náklady řízení

36. Na základě shora uvedeného soud zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s. ř. s.
37. Soud neprováděl dokazování listinami přiloženými k žalobě, neboť byly součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu